

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler în Viena, Praga, Budapesta etc. etc.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român“, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

Cuvântarea.

Ilustrăteii Sale episcopului Dr. Victor Mihalyi de Apșa ținută în casa magnaților la 13 Maiu 1879 cu ocaziunea dezbaterii proiectului pentru introducerea limbii maghiare ca studiu obligat în toate scoalele populare.

(Înceiere).

Pornind din aceste dispozițiuni corespunzătoare, decumva spre instruirea limbii, carea nu e maternă, se va statorî timp puțin nu se va ajunge rezultat, și aceasta nu poate să fie scopul acestui proiect de lege; eară de cumva spre instruirea limbii, carea nu e maternă se va croi timp mai mult, sau atâta timp cât și pentru propunerea limbii materne: atunci deja, nu numai gramatica sau limba în sine luată, ci cu ajutorul cartei de lectură la început cred în estensiune mai restrînsă, dară se vor propune mai toate obiectele prescrise și în limba carea nu e maternă.

Și de oare-ce poporul românesc în urma relațiunilor urbariale cam de comun a format comune mărute, și cele preste 3000 de scoale populare cu limba de propunere românească, cam de-a rëndul sînt nesce scoale nedespărțite provădute numai cu câte un docent de sine urmeadă, că după punerea în lucrare a acestui proiect de lege în scoalele populare elementare românești pre lângă limba maternă, și limba, carea nefiind maternă se introduce ca studiu obligat, se va elupta la gradul de al doilea centru al instrucțiunii elementare.

De-acî neapărat va urma, că în care măsură se va bucura de privilegiu și de favor vre-o limbă spre a și scoate la valoare influența și lățirea: în acea măsură va perde terenul cealaltă limbă; — mai vĕrtos dacă luăm în considerațiune teoria cea de curĕnd foarte întonată, după părerea însă greșită că adevărat cel ce scie pre ori și ce cale să și asigure

condițiunile influenței, acela deodată și-a asigurat și îndreptățirea influenței proprii. — Repeșesc, că în care măsură se va împărtăși de privilegiu și de favor o limbă spre a da valoare influenței și lățirii proprii, în aceeași măsură va perde din influența sa cealaltă limbă, până în urmă din destul dată în lături, va fi conștrînsă a și ceda pozițiunea de până atunci, și a capitula înaintea rivalului ei, precum o dovedesc aceasta lumnat multe exemple din străinătate și a unor ținuturi din patrie locuite mai înainte de Români. — Din aceste cauze, după modesta mea pricepere nici decăt în mă îndoiesc, că după punerea în lucrare a acestui proiect de lege, toți cei ce în faptă vor cerceta scoalele elementare populare, vor învăța limba patriei de stat; mă îndoiesc însă de aceea că această limbă o vor puté învăța fără scădemĕnt în privința cunoștinței limbii lor materne.

Ce se ține de aceea, că stă în interesul însuși al poporului român, ca să învețe limba statului, spre a și puté apăra drepturile constituționale, — înainte de toate voind a reflecta la cuvintele Ilustrăteii sale preameritatului episcop al Neosolului, îndrăsnesc a observa, că Art. de lege XLIV din anul 1868 deja din destul s'a îngrigit, ca fiesce-care cetățan al patriei să a și puté apăra drepturile sale în dictiunilor administrative, cât și înaintea tribunalelor.

Afară de aceea nu se poate nega, că nu numai inteligența și clasa industrială românească, ci ori și care fiu al patriei, care a avut interes de-a învăța limba puterii de stat, cu prețul a ori și ce osteneală și sacrificiu o a învățat aceeași în trecut, și de sigur o va învăța și pre venitoriu.

Însă precum stă aceea, că singuraticii în urma instrucțiunii mijlocie și mai înalte sînt în stare mai mult ori mai puțin pre conta limbii materne a învăța bine rău și alte limbi;

că un întreg popor compact nu e în stare a vorbi în asemenea măsură nici două limbi timp mai îndelungat cu atăt mai puțin pe durată. — Pentru că de cumva toți locuitorii vreunei comune ori vreunui district vorbesc în asemenea măsură două limbi, acei locuitori cu privire la limba lor maternă deja se află în stadiul de trecere, acolo limba carea mai de aproape s'a ridicat la valoare, probabil, că în scurt timp va cuprinde locul limbii materne, carea neapărat se dă uitărei.

Dară cu privire la singuratici este lucru de comun cunoscut, că art. de lege XXXVIII din 1868 în §§-ii 64 și 74 s'a îngrigit ca aceia să poată învăța limba oficială a statului, când între obiectele de învățămĕnt obligătoare la scoalele populare superioare și la scoalele civile, unde limba de propunere nu e cea maghiară, s'a susceput și limba cea maghiară. — Cu această ocaziune nu pot retăcei acea echitabilă dispozițiune a acestei legi, în urma căreia între obiectele de învățămĕnt obligătoare de pre la scoalele civile, acolo unde limba de propunere este cea maghiară, limba germană are să se propună numai începĕnd dela cursul al treilea, care curs corespunde clasei a treia gimnasiale, când adevărat tinerul este deja capace a vorbi și a scrie corect în limba sa țiuine între cunoștințerele sale din limba maternă, și între însușirile limbii, carea are să o învețe.

Apoi aserțiunea, ca și cum din privința culturii publice de es. poporul românesc n'ar fi în stare în limba sa maternă a și câștiga cunoștințele acele, care se recer pre gradul instrucțiunii populare elementare; ori ca și cum acel popor în limba sa maternă n'ar fi în stare a cunoasce simțemintele iubirei de patrie și ale patriotismului, cari în decursul multor veacuri le-a dovedit totdeauna în faptele: aceste și alte asemenea însinuațiuni

sonore se devalvează la valoare proprie, îndată ce nu se perde din vedere respectarea drepturilor asigurate prin legi, de oarece cetățanul patriei, care se bucură de drepturi și se împărtășește în sentență și în limba sa maternă, e capace a pricepe beneficiul de care se face părtaş, și aceasta il însufleșește și l'impintenă mai cu putere a și împlini cu bucurie datorințele patriotice cele mai grele.

Să supunem însă că este în interesul poporului și nu al altora, ca toți membrii lui, neluând afară nici muierile, să învețe limba oficială a statului: cu toate aceste să vĕ îndurați a mi erta, dacă pre câmpul instrucțiunii populare afirm, că se ține de sfera de drept al puterii părintesci a dețermuri, cum și în ce mod să se apere interesele băieților; pentrucă părinții de comun cu mult mai delicat și cu mult mai sigur promoveadă bunăstarea și interesele pruncilor sei, decăt ori și cine altul. — Deci dacă părinții câte unul, ori după comunități vor afla că va fi în interesul lor și a pruncilor sei, ca limba oficială a puterii de stat să se introducă în scoalele elementare populare ca obiect de învățămĕnt, întreb, oare cine le-ar împedeca aceasta? însă oare este de lipsă spre acest scop a recurge la forța legii?

Dară de cumva părintele, care ca mele însemnate din cassa statului preliminate spre scopurile instrucțiunii populare, eară ca membru al confesiunii religioase contribuiesce la susținerea scoalei sale confesionale, — de cumva dic părintele rădimăndu-se pre dispozițiunile echitabile ale legii anterioare doresce, ca băiatul lui în limba maternă să se împărtășească în întreaga estensiune a beneficiului instrucțiunii elementare; ca astfel cel puțin în limba sa maternă să învețe a cugeta corect și în ordine logică, a vorbi limpede, a scrie după regulile ortografice și a și exprima cugetele cu

FOIȚA.

Aventurile

doctorului Van-der-Bader.

Din franțozesce de Evariste Carrance.

(35 urmare.)

XXV.

In care doctorul Van-der-Bader află amorul și Ellermann fericirea.

Erau tocmai șapte oare sara.

Liesbeth, dragălașa menageră a doctorului, umbra cu sirguintă prin mica casă din suburbiul Vyverberg în sus și în jos, și sub mâinile sale îndemănate toate căpĕtau o înfățișare serbătorească.

Lumini de ceară albă respădeau o zare lină prin sala de primire.

Pe vatra cea mare ardea un trunchiu sdraven, și înaintea lui se întorcea neîncetat o găscă rumenă, care respădea un miros plăcut.

În mijlocul odăei, masa acoperită

cu o pândătură albă ca zăpada, aștepta pe ospele seu îndatinat.

Din timp în timp Liesbeth cu fața cam palidă, dar totdeauna de o dulcețată incomparabilă, arunca priviri întrebătoare la pendula acățată între cele două ferestri și părea a și perde răbdarea cu mersul ei monoton și regulat.

După ce aședase toate cele trebuincioase pe masă, și după ce se încredințase că, nu lipsia nimic, ea se duse prin coridor, deschise încet ușa și se avĕntă ușoară ca o căprioară la vecina sa doamna Samuel.

Încurĕnd ea se reintoarse cu un taier de facență albastră în care stătea întinsă o placintă obicinuită în Holanda, de care numai bĕtrâna israelită sciea să le facă așa escelente.

Așa! đise Liesbeth punĕnd taierul pe masă, acum cred că nu mai lipsesce nimic.

Ea și întoarse de nou privirea spre pendulă a cărei arătătoriu se mișca însă încă tot cu aceeași lenă.

Deodată ciocanul de fer de la poartă lovĭ cu țarie întrĕnsa.

Liesbeth sări de bucurie și luă o lumină amănă; apoi, cu mâna tremurândă, ridică cheia de fer.

Poarta se deschise. Un bărbat intră cu pas grav.

Era Van-der-Bader!

— Bună sara, domnule doctor, strigă Liesbeth cu emoțiune, ai călĕtorit în pace?

Profesorul se opri și se uită cu o privire dulce la tineră femeie.

— Liesbeth, Liesbeth! đise el, în sfĕrșit, Te vĕd earăși sănătoasă... Îmi pare un veac de când nu Te-am mai vĕđut!

— Și eu, domnule, Te așteptam...

— Me așteptai?... Cine Te-a înșciințat despre sosirea mea?

— O rudenie de-ale mele, care a sosităđi dimineață, d-l Ellermann, răspunse Liesbeth, a cărei față se acoperĭ de o rumeneală încântătoare.

— Este dar aici, murmură Van-der-Bader cu amărăciune.

Ah! are dreptate... îi era degrabă s'ajungă... da... fericirea l'aștepta!

— Și DTa, domnule doctor, în-

trebă Liesbeth, întinđĕndu'i fotoliul în care învățatul se aședă legănăndu-se, nu ești și D-Ta fericit de-a revedĕ locul nascerei D-Tale, Leyden, și de-a reafila pre cei ce Te iubesc?

— Eu, đise Van-der-Bader, eu mă reîntorc trist și nemăngăiat în aceeașă țară; această casă nu mai are plăceri pentru inima mea! eu mi-am făcut un vis nerealisabil!

— Nerealisabil!

— Da, copila mea; eu voiam se aflu o inimă, soră cu a mea... am căutat amorul prin țeri depărtate... și nu l'am aflat.

— Domnule doctor!... Învĕțatul se sculă și oftă cu amar.

— Ai đis că d-l Ellermann este aici?

— Da, domnule doctor.

— Spune'i că l'aștept. Vreau să vorbesc cu đensul.

Dute Liesbeth; ursita mea trebuie să mi se împlinească.

Tinera femeie dispărĕ la moment.

(Va urma.)

accentuare naturală, — după ce starea lui cea modestă și așa mai totdeauna numai pre cariera agriculturii și a muncii îndreaptă pre băiatul lui și de-abia $\frac{3}{10}$ dintre părinți s'au îndatinat ași purta pruncii la școlile poporale superioare și la cele mijlocie: în casuri ca atari a face cu neputință părinților ca numai în limba maternă să facă părtași instrucțiunii elementare populare pre băieții lor până la acea etate, când facultatea lor mentală este din destul dezvoltată; aceasta ar fi o dispozițiune carea nu mă simțesc îndreptățit a o sprigină cu votul meu.

N'au lipsit în evul de mijloc cel atât de defăimat, înși de aceia prea zeloși, cari ce e drept în altă direcțiune, va să dăcă în interesul bisericii creștinesce catolice s'au nevoit a monopoliza educațiunea pruncilor, spriginind cu motive posibile aceea a lor propunere, ca băieții Mohamedanilor și ai Judeilor să se crească în spirit creștinesc, afirmând că prin aceasta s'ar scuti interesele spirituale însuși ale băieților, s'ar suplini omisiunile seculilor, cultura publică ar lua avânt și că s'ar promova chiar și interesele statului, fiind lucru de comun cunoscut, că chipul și caracterul de unitate religioasă cu mult mai tare e capace a fortifica stălpul statului, decât chiar și chipul de unitate în limbajiu.

Însă oare ce a răspuns biserica catolică la nisuița aceasta în aparență atât de religioasă?

În jumătatea a doua a seculului al 13 S. Toma dela Aquino unul dintre atleții cei mai eminenti ai științelor creștinesce teologice și filosofice, și ca atare cu adevărat mare bărbat de stat, n'a șovăit a spune apriat, că nu trebuie a introduce o innoire ca aceasta contrarie datinei biserice; că dacă aceasta ar fi rațional, atunci atăți archierei meritați, pre cari cei mai puternici împărați creștini dăruindu-i cu grație i-au făcut demni de încrederea lor, precum Constantin pre Silvestru și Teodor pre Ambrosiu, nici decum nu ar fi întrelăsat a miiloci.

— Inșe o pericolos a introduce atare innoire contrarie datinelor de până aci ale biserice, pentrucă aceea se opune dreptăței naturale, de oarece fiul după natură este al tatălui seu: „De jure naturali est quod filius antequam habeat usum rationis sit sub cura patris. Unde contra justitiam naturalem esset, si puer antequam habeat usum rationis, a cura parentum subtrahatur, vel de eo aliquid ordinetur invitatis parentibus.“ Summae Theol. II-a-2-ae Quaest. X Art. 12.

Este legea naturii ilustrii domni magnati! ca băiatul într-un început să cugete ca instrumentul inteligenței tatălui seu, și să voiască după dorința aceluiași. — Este efectul naturii ca religiunea să sporească pre calea instrucțiunii și a educațiunii părintesci luate prin credință. Deci dacă biserica s'ar fi învoit, ca băieții părinților necreștini fără voia acestora să fie creșcuți în spirit creștinesc: biserica prin atare silă și ar fi stricat numai sieși, că ar fi negat acel drept natural al părinților, pre care se rațimă, când în urma spiritului religios al părinților primesce pre băieții lor de credincioși ai ei, născându-i a doua oară în sacramentul botezului.

Aceasta influență naturală a dreptului de părinte, legislațiunea Ungariei o-a respectat totdeauna, când de es. Partis Primae Jurium et Consuetudinum Inclyti Regni Hungariae Titulo 51-o §. 7-o a recunoscut dreptul părinților de-a pute pretinde restituirea pruncilor seduși sau reținuți sub pretestul religiunii, ori altui bine mai mare; când în art. de CV și CXI din anul 1723, precum și în art. XXVI

din anul 1765 a recunoscut dreptul părinților de-a statorî în sfera lor de activitate modalitatea instrucțiunii elementare și a educațiunii băieților săi, pregătirea și introducerea acelor în fițoarea lor carieră, — creșcerea lor în religiunea proprie, în înțelesul §-lui 2 din art. LIII al anului 1868 concedându-se numai indivișilor cari au implinit anul al 18-lea al etăței, trece-rea la altă religiune.

Aceste și alte asemenea dispozițiuni ale legislațiunii dovedesc din destul, că legislațiunea țerei a fost totdeauna petrunșă de aceea convingere, cumcă părinții nu se pot opri să nu împărtășească pre băieții lor într-o instrucțiune și educațiune spiritală conform indemnului și conștiinței lor; a fost totdeauna petrunșă de aceea convingere, că ar iorma vătămarea unui drept natural foarte important, a împedece sau a face imposibil aceea, ca părinții prin instrucțiune poporală elementară amăsurată dorinței lor să nu poată desvolta mintea și voința băieților sei după chipul însușirilor bune spirituale ereditate în casa părintească.

La obiecțiunea ce ni se face, că în școlile nu numai militare, ci și în cele populare înființate între locuitorii fostelor regimene confiscuare secuiesci și românesci s'au făcut nescari încercări de-a introduce limba germână; sau după cum se provoacă Escelența Sa domnul ministru de culte și instrucțiune publică, însuși regulamentul numit „Ratio educationis“ deja a prescriș „in scholis vernaculis“ propunerea limbei maghiare, îmi eau cutesarea a observa, că întru cât acele dispozițiuni s'ar fi făcut în contra dorinței părinților, nefiind ele întemeiate pe dreptul naturii preste acele logica faptelor încă la timpul seu a trecut la ordinea țilei.

Aceste sunt Ilustrii Domni Magnati! observațiunile acele generale, cari am fost constrîns ale propune cu umilințe spre motivarea votului meu. — Ele formează temeiul proiect de lege, întru cât acela cu privire la băieții cuprinde dispozițiuni contrarie dorinței părinților, și întru cât acela restrînge și mărginesce libertatea, de care s'a bucurat până aci poporul românesc din patrie, eu nu pot primi acest proiect de lege de basa pertractărei speciale.

Mă opresce a primi și a sprigină un atare proiect de lege și însuși dreptul public legal al țerei, care Parte Secunda Jurium et Consuetudinum Inclyti Regni Hungariae, in Generali, Titulo III-o §. 3 statorind singurul mod, după care sunt de-a se aduce legile țerei, deodată defige și marginile acele, cari nici însuși legislațiunea nu le poate desconsidera, făcând amintire „Potissimum super rebus juri divino ac naturali praepjudicantibus, atque etiam vetustae totius Hungariae gentis libertati derogantibus.“ — și implântă principiul cel neprescriptibil, care nu este ertat a'l perde din vedere între nici o împregiurare a timpurilor și a seculilor: „Salve semper divino naturalique jure.“

Le-am datorit aceste ilustrii domni magnati! causei diecesei românesce unite a Lugosului, a căreia condițiune de viață este limba română, fiind chemată în limba aceasta ași implini înalta misiune pre terenul religios, moral și cultural. — Le-am datorit docenților din diecesa românească unită a Lugosului, pre cari acest proiect de lege foarte îi îngreunează; — le-am datorit poporenilor mei, cari m'au rugat ca la locul seu să pun un cuvânt întru apărarea libertății lor de până aci și să pășesc la acest loc întru scuti-rea dreptului lor de părinte.

Aceste împlinindu-le, și multămind pentru răbdarea cavalească cu

care v'ați îndurat a mă asculta, — acest proiect de lege nu'l pot primi de basă la pertractare specială.

„Observatoriulu.“

Revista politică.

Sibiu, în 28 Maiu.

Diarele oficioase colportează scirea, că în zilele aceste se va ține un consiliu de ministrii comun, care se va ocupa cu detaliurile despre incorporarea Bosniei și Erșegovinei la teritoriul vamal comun.

Camera deputaților din Budapesta a primit în dezbateră generală și specială legea institutului fonciar pentru proprietarii mici și a suspendat dreptul imunității a deputaților baron Uechritz și Rohonczy, cari sânt urmăriti de judecată pentru duel.

Lupta electorală dincolo de Laita se poartă cu vioiciune de către toate partidele. Din multe puncte de vedere interesantă și pentru noi este o broșură a cehului Eduard Greger cu privire la atitudinea politică a Cehilor. În aceasta broșură se dovedesce că pentru Cehi nu remâne altă cale decât intrarea necondiționată în senatul imperial. Împăratul, care are de-a mulțămă imensa sa popularitate numai credinței sale neclintite către constituție, nu va binecuvânta nici odată o lovitură de stat. Salutea pentru Cehi este numai posibilă pe basa constituției, carea la timpul seu s'a și recunoscut și numai din vanitatea contelui Clam-Martinitz s'a părășit la anul 1863. Frașele, că onoarea și dignitatea națiunii ar suferi, sânt numai o mantelă pentru a acoperi absurditatea politică; un om politic de omenie desprețuesce astfel de mijloace. O absurditate indoită este a cere garanții și concesiuni. Cine să dea aceste? Guvernul sau Nemții? În clubul numit al dreptului de stat s'a arătat din isvor sigur, că majoritatea ministerului nici nu pretinde intrarea Cehilor în senatul imperial și majoritatea cârmii și-a exprimat convingerea, că dela ministeriu nu s'ar pute dobândi nici un fel de concesiuni. Dela Nemți de asemenea nu se poate aștepta nimica; împăcarea cu Nemții acum n'ar pute succede și n'ar trăi preste durată unei sesiuni dietale. Nemții până acuma nu ne-au dat încă un răspuns hotărît și dacă il vor da, Cehii vor perde multe ilusiuni. Se poate întruni partida lui Herbst, care este liberală, cu o partidă, care după rostul principelui Carol Schwarzenberg reprezintă ideii conservative? Ne putem noi așa dară lega deodată și cu Herbst și cu guvernul, putem deodată pacta cu Dumneșeu și cu dracul? Pe rezoluțiunea deputaților cehi nu este a se pune nici o ponderositate, ea s'a făcut târziu noaptea, când cei mai mulți deputați se depărtasera. A ațita în contra intrării în senatul imperial numai din causă fiindcă ministrul contele Taaffe a țis, că poporul boem va gonî pe deputații în senat, ar fi numai o bombă pentru a irita poporul, deoarece în adunarea deputaților din 18 Maiu s'a dat declarația, că contele Taaffe n'a țis aceste. În sfârșit Greger așterne alegătoriilor țee puncte, a căror răspundere clară și precisă ei să o pretindă dela candidații lor, pentru ca declamarea frașei să încete și mintea sănetoasă să vină la dreptul ei.

Articolul VII al convențiunii de la Novi-Bazar dispune, că ocupațiunii austriece se premeargă un avis prealabil. Precum se comunică din partea turcească, avisul pentru ocuparea intenționată a unor puncte anumite a Sangiacului a și plecat la Constantinopole și Poarta s'a recercat, a delega comandanții, cari au a se întruni la fața locului cu comandanții

austriaci pentru statorirea învoirii locale necesare.

Secțiunile camerilor de re-visiune din România și-au sfârșit verificarea titlurilor. În mai multe secțiuni s'au invalidat alegerile colegiului IV, unde au luat parte la birou definitiv primariul comunei. Senatul a procedat la desbaterea raporturilor secțiunilor de verificare și a proclamat senatori pe d-nii B. Boerescu, P. Grădistean, N. Bibescu, Eug. Stătescu, T. Roseti, N. Racovița, A. Fontina, col. Angelescu, Manolachi Costach, Iepureanu, N. Bujoreanu, Gr. Montevru, maior C. Bantaș, C. Caramalau, C. I. Delean, C. Bozian, C. Ienescu, P. Mavrogheni și col. C. Pilat. Verificarea alegerii dlui D. Cornea a fost amănată, pentru că d-sa a fost testat în secțiune ca fiind funcționar. Agența română din Belgrad este ridicată la gradul de legațiune, ear titularul ei, L. Catargiu, numit și confirmat în postul de ministru resident pe lângă A. S. Principele Serbiei, „Neue freie Presse“ din Viena consacră unul din articoli sei cestiunei Ovreiilor în România. Diariul recunoasce, că ministrul Brăteanu și-a dat mari silințe pentru a ajunge să facă să se înlătore art 7 din constituțiune; dar mai așteaptă de la densus să supună deliberării camerilor de re-visiune o nouă legislațiune, regulând indigenatul astfel, ca un mare număr de Ovrei, eschiși până acum de la naturalizare, să poată fi naturalizați, ca supuși Români în condițiuni echitabile, prescrișe de o lege specială. „Europa“, adauge numitul diar, „are o prea bună opiniune despre cabinetul, căruî presidiază d. Brătianu, pentru a presupune, că el nu va umplea lacuna făcută în urma suprimării art. 7, elaborând o lege, care să scoată comunele din inclinarea de-a urma o politică de intoleranță.“

Cu privire la alianța turcorusă se telegrafează din Constantinopole: Principele Lobanoff s'a întors din Ierusalim cu un proiect de alianță gata, a căruî primire de către Poarta mai că nu mai este la indoială. Raportând Namik pașă sultanului despre misiunea sa la țarul, sultanul s'a rugat pentru o traducere a proiectului rusec, care i s'a predat de principele Lobanoff. Urmase apoi o convorbire mai lungă despre obiect și sultanul promise a examina proiectul, rugând de repețite ori pe principele Lobanoff a fi la țarul interpretorul simțimintelor sale amicabile.

Pentru regularea diferențelor turcesci-grecesci ambasadorii se vor întruni la 31 Maiu v. la Constantinopole, și ambasadorul francez va așterne cu aceasta ocaziune principiile mediațiunii propase între Turcia și Grecia.

Diariului „Tems“ din Paris se telegrafează din Constantine (Algir): Neamul Vulcabdților lângă Batna este revoltat. Mai mulți șeici s'au omorit. La Batna au sosit trupe.

Cuvântul de tron al A. S. R. Domnitorului României,

ținut în 22 Maiu a. c. la deschiderea camerilor de re-visiune.

Domnilor Senatori! Domnilor Deputați!

Deschidând sesiunea acestei nouë legislaturi, constat cu o adevărată mulțămire, liniscea deplină cu care s'au făcut alegerile generale.

Acest fapt, datorit înțelepciunii poporului român și legalității stricte care s'a pădit în timpul alegerilor, este cu atât mai însemnat, cu cât aceste alegeri se făceau în mijlocul preocupărilor celor mai grave, și pot țice tot de odată și celor mai legitime.

În adevăr, în urma sacrificiilor

ce țara își impuse pentru a eși cu onoare din dificultățile aduse de ultimele evenimente și în fața situațiunei ce ni se crează de congresul dela Berlin era natural ca emoțiunea resimțită se producă în țară o agitațiune și o ingrigire generală, ingrigire, cu atât mai mare, cu cât fiecare se întreba, care era limita cerințelor ce se manifestase prin tratatul dela Berlin, care va fi limita concesiunilor ce se puteau face acestor cerințe.

Cu toate aceste, cu neliniștea care cuprinsese spiritele, rezultatul a dovedit, odată mai mult, că poporul român, brav și tare pe câmpul de bătae, scie să fie blând și prudent în luptele din năuntru și să se mențină neclintit pe terenul legalității.

Același patriotism, aceeași înțelepciune, de care a dat probă națiunea sunt sigur că le voiu găsi și în reprezentanții ei. Sunt convinși că toți, fără discuțiune de partide și de opiniune, veți sci, ca în toate impregiurările mari, a pune interesele generale mai presus de orice alte considerațiuni și nu veți inspira în lucrările D-voastre decât de marile interese ale țerei și de îndestularea adevăratelor ei trebuințe.

Domnilor Senatori! Domnilor Deputați!

Preocupat de-a pune capăt luptelor care de secolii însângeră peninsula balcanică și tulbură periodic pacea Europei, congresul de Berlin a voit, în noua ordine de lucruri ce crea în Orient, să întemeieze pacea prin suprimarea inegalității diferitelor naționalități de religii.

De și România era cu totul în afară din cercul acestor lupte, totuși, printr'o regretabilă și persistentă confuziune, Europa ne-a înglobat și de astă dată în lumea orientală. Art. 7 din Constituțiune da, din nefericire, o armă contra noastră acelora cari aveau interes să prelungească neînțelegera și astfel paraliza acțiunea noastră contra uneltirilor rău voitoare.

Din cauza aceasta n'am reușit încă deplin a convinge diplomația europeană că națiunea română nu a fost niciodată și nu este nici astăzi animată de spirit de intoleranță și că, din contră ea a împins adesea ospitalitatea până la neprevădere.

Când după căderea Constantino-polei, creștinii din Orient fugeau înaintea semilunei triumfătoare, ei găsiră aci un asil sigur; Românii le deschisera brațele cu căldură și fără rezervă. Când mai târziu însă prin tendințele lor dominatoare, sub regimul domniilor fanariote, ei deveneau un pericol pentru țară, un obstacol pentru dezvoltarea ei națională, România, amenințată în existența ei luptă neînțetă, ca să scape de acest rău, și aceasta luptă seculară nu se termină de cât în 1821, prin triumful ideei naționale.

Tot ast-fel mai târziu, când Israillii, persecutați în alte state, au năvălit cu grămada la noi, aceasta imigrațiune a fost încurajată de ospitalitatea tradițională a Românilor, de toleranța ce găseau aici.

Când însă aceasta imigrațiune ajutată în partea de nepăsare și nestabilitatea guvernelor de atunci, a luat mai cu samă în județele de preste Milcov, proporțiuni mari și să presentă caracterul unei adevărate invasiuni; — când această aglomeratiune puternică a unui element străin apasă greu asupra dezvoltării comerțului și industriei naționale, și mai cu samă asupra populațiunilor rurale, nepregătite a lupta contra exploatarei muncii și a activității lor; — atunci temerile și ingrigirile s'au ridicat firesc în sinul națiunii și ast-fel, în diferite rânduri, guvernele au crezut că pot înlătura pericolul prin restricțiuni legislative, în rândul cărora, în cele din urmă, a fost și art. 7 din Consti-

tuțiune. Dar aceste restricțiuni, fără a garanta în mod eficace interesele noastre economice, n'au servit de cât a espune țara la cele mai nedrepte bănueli de intoleranță religioasă.

Făcând se dispară din aceste dispozițiuni legislative aceea-ce le-ar pute imprimă caracterul unei esclusioni religioase și punându-le în acord cu marele principiu, că nimenea să nu fie înlăturat de la folosința și exercițiul unui drept pentru cauza de religiune vom da satisfacere principalei preocupări, carea a dictat art. 44 al tratatului de Berlin.

Cu toate că independența o câștigasem prin propriile noastre forțe, pentru a ne admite însă în concertul statelor europene, puterile cele mari au putut cere de la noi, ca să ne conformăm ideilor generale cari predomină în țările civilizate. În regularea cestiunilor de detaliu însă, ele n'au cugetat ele nu puteau cugeta a ne impune soluțiuni absolute cotrarie intereselor noastre cele mai vitale.

Nici camerile trecute, nici guvernul Meu nu au prejudecat întru nimic rezolvarea acestei cestiuni. Ea să presentă întregă deliberrilor D-voastre. Este o datorie imperioasă să-i dăm o neîntârziată soluțiune. Vă aparține D-voastre ca, prin măsurile înțelepte ce veți lua, să asigurați în același timp, atât interesele noastre din năuntru cât și pozițiunea României în privirea raporturilor internaționale.

Când aceasta grea cestiune va fi terminată, veți avé, D-lor Senatori și D-lor deputați a vă ocupa de alte legi și reforme, nu mai puțin necesare.

Organisarea definitivă a Dobrogei, crearea unei bănci de scompt și de circulațiune și unei casse de economii, construcțiunea de întreprise și dockuri la porturile principale, reorganisarea și dezvoltarea instrucțiunii profesionale și agricole, înființarea de comiți agricole sunt atâtea îmbunătățiri de natură a chema înainte de toate atențiunea D-voastre.

Nu trebuie, în adevăr, să uităm că numai prin asemenea instituțiuni și reforme vom pute asigura viitorul nostru, ne vom pute pune la adăpost de orice pericol.

În marea transformare a Orientului numai printr'o activitate constantă și neobosită pe teremul economic și intelectual vom pute păstra pozițiunea ce ne am creat prin energia noastră, prin bravura ostașilor noștri.

Sunt convinși, D-lor Senatori și pentru rezolvarea tuturor marilor cestiuni de interes general, veți da guvernului Meu tot concursul de care va avé trebuință, și grațiă unirei și silințelor tuturor, vom pune bazele unei noaue ere de progres și de prosperitate și vom întări edificiul național.

Ast-fel Provedința va bine-cuvânta lucrurile D-voastre, și atâtea sacrificii făcute de națiunea întreagă vor da rodul ce țara asteaptă de la densus.

În virtutea art. 95 din Constituțiune, Eu declar deschisă sesiunea extraordinară a Adunării Legiuitoare.

CAROL.

(Urmează semnăturile ministrilor).

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

De lângă Dunăre. (Starea deplorabilă a scoalelor). În Nr. 52 al prea stimatului diar „Tel. Rom.“ am schițat numai unele trăsuri despre atitudinea d-lor Maghiari față cu scoalele populare din fostul confiniu militar, acum însă voiu să arăt într'o estensiune imparțială progresul respectivei scoli.

„Ideia de stat maghiar“ a d-lor nostri se împlini și de astă-dată prin primirea faimosului proiect de câtră

ambele corpuri legislative; deci a se mai pronunția cine-va contrăi ar fi inoportun, întogmai ca „ploerul după ploaie“ ci acum avem dreptul a cugeta și a vorbi numai de rezultat, adică de fructele aducându de acest proiect — din punctul de vedere cultural — despre care rezultat mai că ne-am pute pe deplin convinge, făcând o privire cât de fugitivă preste scolile din fosta margine militară, adică preste scoalele comunale.

De când s'a ridicat granița, de când au apucat d-nii Maghiari cârma și pe aici și de când scoalele noastre sustinută fie-care de confesiunea sa resp., deviniră „scoli comunale“ su-praveghindu-se de Inspectorii de stat, de scoalele din cestiune nu se mai visitară prin d-l inspector — pe carele nici nu'l cunoasem — dar în genere de nimenea. Și în fine pentru ce? Ca cel din pățanie sum convins, că de ar și veni — nefiind Român — nu ar fi nici un folos! apoi de sigur pentru aceea nici nu vine! Eată nisce argumente despre dișele deputaților români în casa de jos, cu ocașiunea discușiunii proiectului obligator de limba maghiară în scoalele populare — „că un inspector neromân în scoli române nu va fi în stare a face nimic.“ Eată diș, cum dișa Românilor se realizează provenind naturalmente de la d-nii Maghiari. Cum progresaază dar scoalele comunale nema-ghiare se poate fie-care om cu mintea sănătoasă convinge analizând cele premerse până aci; n'ar fi nici necesar se mai spun eu — însă ca un martor ocular îmi țin de sacra datorință a spune numai purul adevăr, așa după cum există în sens: că nimenea nu se interesează de aceste scoli, cari în toate privințele ar trebui să fie la culmea chiemării lor.

Statutele scolilor com. sunt dintre cele mai bune, însă lipsesce ceea ce e mai mult adică executarea.

Poate că d nii de la dietă n'au nici idei despre adevărata stare deplorabilă a scolilor din fosta graniță că la din contră s'ar face ce-va în favorul lor?!

Raporturi — firesc după lege — se pretend în toată Sâmbăta dar ce rezultat? nimic! apoi de unde provine aceasta? Absolut numai de acolo, că mai marii scolilor sunt jupânii Chinezi cari fiind Sârbi sau Nemți etc., ce le pasă de scoala română? face-se ceva în privința absenților cari dintre 150 sunt 80—90 absenți? nimic! mai doare pe vr'un ampoi de stat capul de progresul unei scoli române? de'u doare, că de-ar pute ar denega tot aceea, prin ce ar pute și Românul progresa.

Departa am ajuns! dar și mai departa prin aceea; că religia înceată din di în di a se mai propune în „scoalele noastre comunale“ din motiv, că conform statutelor Religia are a se propune de învățatoriul bisericesc adică de preoții cari (exceptionalminte vorbind) pretend plata și pentru propagarea învățături creștine, ceea ce de sigur nu vor căpăta. Oare urmează acei egoiști preoți pe prelații bisericesci cari cu arma adevărului au mers și înaintea Tronului, pentru a protesta contra atacului îndreptat spre biserică noastră adică spre religia noastră analizând bine, esclamând „Perirea Ta din tine Israile“ trebuie să le bag toate în teacă.

În fine fiind că nu sunt chie-mat a relate despre nepropunerea religiei în unele scoli din graniță îmi permit numai pe cale jurnalistică a spune purul adevăr că tocmai în scoala mea nu se propune si absolut numai din lasitatea preotului ca catichet!

Deci forul diecesan bisericesc din Caransebeș ar face mult când ar cere informațiuni de la toate Consiliile sco-lare în cestiunea aceasta atât de importantă carea nu esager când afirm

că este baza ori cărui stat din lume carele voiesce a esista.

Varietăți.

* (Necrolog). Capitulum bisericei catedrale gr. cat. din Lugoș cu adâncă întristare anunță cumcă: ilustrissimul și reverendissimul Domn Michail Nagy, archidiacon sau lector și canonic al bisericei catedrale din Lugoș, prelat domestic al Sântiei Sale pontificelui Roman, abate sau archimandrit titular al S. Mariei dela Almád, decan catedral, inspector diecesan al scoalelor naționale, referent și secretar al tribunalului matrimonial, esaminator prosinodal, esactor capitar, membru la comisiunea administrativă a comitatului Caraș, și asesor al s. scaun consistorial, în urma unui morb îndelungat după provederea cu ss. sacramente ale moribunților a adormit în Domnul în 5 l. c. la 4 oare deman: în anul 62-lea al vieței 39-lea al preoției.

Funcțiunile funebrele se vor ține în biserică catedrală în 6 l. c. la 4 oare d. m. În etern amintirea lui!

* (Postal). Postul magistrului postal din Borosneu (comitatul Trei scaune) este de ocupat. Salariul anual 200 fl; pașalele pentru cancelarie 40 fl, pentru espedări 732 fl. v. a. Cauțiune 100 fl. v. a. Asemenea este de ocupat postul de magistru la stațiunea postală din Tag (Czegén): cauțiune de 100 fl. v. a. salariu anual de 100 fl, pașale de cancelarie 40 fl și pentru espedări 474 fl. v. a. Suplicile sunt de-a se adresa în timp de 3 săptămâni la direcțiunea postală din Sibiu.

* (Mulțămită publică). Subscrișul paroch gr. or. în numele tuturor parochienilor mei voin a împlini o sântă datorință prin aceasta vin a aduce publice cordiala mulțămită iubitorilor de podoaba bisericească și marinimoșilor dd. din Brașov; Maria vęd. A. Zanescu, Sofia T. Spuderca, Ioan Burdului, Petru Zanescu, Constantin Zanescu, Niculae Coliban, Zoe C. Popp și Hareti Stănescu, cari s'au milostivit — tocmai în momentele de grea cercare ale săracilor mei parochieni, prin boala de vite și alte neajunsuri împreunate de aceasta — a dăruí pe sama bisericei noastre din Marcoș un sf. Epitafiu de o durabilitate, frumsețe eleganță ce face onoare renumitului pictor român din Brașov M. Popp. Valoarea acestui sf. epitafiu pentru noi este neprețuită, eară pentru dd. donatori s'a mărginit la suma de 40 fl. v. a. plus zelul d-lui pictor. Un dar acesta atât de frumos și trebuincios în biserică noastră, încât poporul, carele nu este în stare nici un gărduleț a'l face în giurul cimiterului și al grădinei parochiale, decum să fie fost în stare a cumpăra vre-odată acest sf. epitafiu, când l-a vëndut pentru prima dată în Vinerea patimilor aședat pe masă în mijlocul bisericei nu se putea sătura de privirea la densus. Copiii și bătrânii, junii și bărbații sărutau cu plăcere și sfială evlavioasă chipul Domnului Chr. ce părea că a-vea este mort. „Ddeu să dea bine celor ce ne-au dăruít această icoană, că mult își deschide inima,“ diceau bătrânii la eșirea din biserică.

Ddeu să resplătească binefacerea domnilor donatori cu darurile sale cele bogate doresc și eu, ca să poată fi în stare și de aci înainte a premerge cu exemplele de fapte creștinesci sătenilor fricoși și șovăitori în toate cu deosebire în ce se atinge de dat și făcut.

Dee Ddeu, ca preste puțin această faptă marinimoasă să și alți imitatori, cu cât biserică noastră — după cum m'am esprimat și în Nr. 24 al „Tel. Rom.“ — avënd încă impe-

rioasă lipsă nu numai de vase și odore sântite și de vestminte bisericesci, ci și cu deosebire de mințile lunare; va primi prelungă cea mai vie mulțămiiță și recunoștință și de aci încolo astfel de oferte marinimoase dela fiii săi.

Marcoș în 29 Aprile 1879.

Georgiu Dogariu m/p., paroch gr. or.

* (Maialul) scolariilor dela cele trei scoale gr. or. din Sibiu, serbat duminică în 27 Maiu, a fost favorizat de timp frumos neasteptat în asemănare cu țilele premergătoare. Cu musică și cu steaguri a eșit tinerimea pe la 11 oare din cetate în Dumbravă și acolo și-a petrecut până seara la 8½ oare, când earăși cu musică s'a întors în cetate. Festivitatea scolastică a fost cercetată de mulți dintre fruntașii nostri și de părinții și rudeniile tinerimei de ambe securile din cetate. Tinerimea și fruntașii nostri, părinții și toți câți luară parte chiar și dintre neromâni au avut o petrecere foarte bună, pentru că sub conducerea inteligentă a bravilor învățători tinerimea a știut face plăcută ȝiua maialului.

* (Să ne maghiarisăm!) căci numai astfel noi Români putem deveni — Europeni. Așa ne cântă „Alföld“ din Arad, și pentru ca să ne încuragieze, vrea să ne îmbete cu gloria europeană d. e. a Maghiarilor Liszt, Ioachim. Ne-am fost esprimit încă în numărul trecut despre maghiarismul acestor doi corifei musicali de renume european. Pentru a arăta, până unde merge închipuirea maghiară, când reclamă pe acești doi artiști pentru nașionea maghiară, prezentăm la locul acesta date positive din biografia lor. Amândoi sânt născuți în acele părți nemțesci ale Ungariei, despre a căror locuitori susținea mai deunășii în dieta ungurească chiar maghiarul Mocșary, că și trămit mașina la Viena pentru reparare, dacă se strică vre-o roată la ea.

Francisc Liszt adevăat este născut în 22 Octomvre 1811 în Raiding lângă Oedenburg, va să ȝică într'un ȝinut curat nemțesc, situat în mijlocul hotarele Austriei de jos. El s'a dus deja în vârstă de 8—9 ani la Viena, unde a primit instrucție dela Bohemul nemțit Cserny în tehnică, și dela Italianul Salieri în compozițiune. În 1823 Liszt a mers pentru ulterioara sa dezvoltare la Paris, unde și-a avut domiciliul până la 1848, când s'a strămutat la Weimar. Aici a petrecut până la 1861. În anul acesta s'a mutat la Roma. Dacă a venit în mai multe rânduri și la Pesta, aceasta a făcut-o, pentru a da și aci concerte, ca și în Viena, Berlin, London.. Adevăat că acum vre-o doi ani Liszt a fost denumit de un fel de director al conservatorului din Pesta; aceasta este însă mai mult numai un titlu de onoare, deoarece pretinsul director petrece abia 3—4 luni pe an în Pesta, de unde mai deunășii a plecat earăși la Weimar, ce în timpul din urmă a devenit din nou residența sa de predilecție, precum ne-a comunicat chiar presa maghiară.

Să trecem la Iosif Ioachim. El este născut în 15 Iulie 1831 în Kittsee lângă Pojon; s'a format, fiind abia de 9 ani, în conservatoriul din Viena la Böhm și Mayseder, amândoi Nemți. În 1843 s'a dus la Lipsia, pentru a se încredința instrucției renumitului violinist David, germân. În 1850 a devenit maestru de concert în Weimar; în 1854 a trecut la Hannovera, și în 1865 la Berlin, unde de la 1869 înceace este director al academiei de musică („Hochschule für Musik“). Ioachim vine mai puțin la Pesta, ca Liszt.

Întrebăm acum: ce este maghiar în dezvoltarea acestor doi renumiți artiști? Dar ni se va reflecta: ei au prelucrat melodii nașionale maghiare. Așa

este, răspundem noi. Ei s'au folosit ici colo de motive maghiare întocmai precum s'au folosit alți componiști de motive rusești, sêrbesci... întocmai precum bună-oară renumitul Rubinstein sau Ioachim Raff au compus fantastii, capricii etc. asupra unor teme românesce. Rubinstein este chiar născut într'o comună lângă Iași. Cărui Român i'a trecut însă prin minte, a'l reclama pentru nașia română? Nu! Românul e mult mai chibzuit și cumpetat.

Dar limba maternă a lui Liszt, Ioachim este cea maghiară! ne obiectează în sfêrșit prea zelozii Maghiari. Cum să nu? Iarna trecută Liszt d. e. a cercetat Clujul, și după „Kelet“, dar după însuși hipermaghiarul „Kelet“ din Cluj, Liszt fù întimpinat de comitele suprem Eszterhâzy Kâlmân din Cluj, prin o cuventare în limba franceză, căci, după „Kelet“, Liszt nu pricepe limba maghiară!! Adevăat: pentru a te înțelege cu maghiarul Liszt, trebuie să vorbești în limba franceză, limba soră celei românesce, va să ȝică trebuie să te faci din Maghiar turanic — European!! —

* (Linia ferată Ploiesti Brașov). Cetim în „Democratul“ din Ploiesti:

La 16 (28) Maiu, la oara 1 și 35 minute, a plecat primul tren de la Predeal, fiind însoțit de d. ministru al lucrărilor publice, și a ajuns la Sinaia la 2 oare și 25 minute.

M. S. Regală Domnitorul, dimpreună cu Augustul Seu frate, principile Leopold, au asistat la sosirea trenului la Sinaia.

Călătoria s'a făcut fără cel mai mic accident; ast-fel că circulațiunea se decise a se începe regulat la 10 Mai. Însă trenul unguresc al călei ferate Brașov-Predeal, prin proba de călătorii din 14 (26) Mai, dovedind mai multe defecte în construcțiunea sa a trebuit ca deschiderea circulațiunei regulate să se amâne, după cum se ȝice, până la 1 (13) Iunie viitor.

Sperăm că, cu data aceasta, circulațiunea Ploiesti-Predeal-Brașov, va începe regulat. În cât privesc întreprerea liniei între Podul Vadului (mai sus de Cămpina) și Sinaia, aproape la o postă și jumătate, circulațiunea se va face, prin multa îngrigire a guvernului, cu trăsuri foarte comode; landouri, faetoane, omnibuse deschise și altele cu prețuri de 8 lei pentru cei din clasa I și II și de 4 lei pentru cei de a III clasă.

Marti la 29 Mai, se pune în circulațiune linia ferată Ploiesti-Predeal. Se scie că numai două secțiuni ale acestei linii sânt sfêrșite: Ploiesti-Cămpina și Sinaia-Predeal; circulațiunea între Cămpina și Sinaia se va face provisoriu cu trăsuri, care sânt angajate chiar de direcțiunea liniei.

* (Leac pentru tusa seacă). e o jumătate de litră de apă mestecată cu atâta sare câtă într'o jumătate lingură de cafea. Apa apoi se ferbe și bolnavul are să inghiță aborii din această apă sărată.

* (Muceșala pânei) se delatură în următorul mod: Pânea proaspătă cum se scoate din cuptoriu se bagă într'un sac, în care se mai află pe părți puțină făină, și adevăat pânea se zacă așa ca coaja arsă sau deasupra a unei pâni se fie împreună cu coaja arsă a celeialalte și așa mai departe. Sacul plin se leagă și se acată liber într'un loc aeris. Înainte de mănecare pânea trebuie periată cu o perie curată, se pune apoi în pivniță, unde are să stee toată noaptea înainte de ȝiua, în carea are să fie consumată; prin aceasta se moaie coaja earăși și în modul acesta se poate ține pânea 4—6 săptămâni fără a se usca sau muceși.

Bursa de Viena

din 9 Iunie n. 1879.

Table with 2 columns: Item (Metalicele 5%, Împrumutul naț. 5%, etc.) and Price/Value.

Economic.

Sibiu, 6 Iunie n. Pro hectolitra: Grâu, ȝ. 4.60—5.40; Grâu sêcăreș, ȝ. 3.70—4.30; Sêcără, ȝ. 2.90—3.30; Orz, ȝ. 3.10—3.50; Ovâș, ȝ. 1.70—2.10.

Brașov, 30 Maiu n. Pro hectolitra: Grâu, ȝ. 4.20—5.60; Grâu sêcăreș, ȝ. 3.30; Sêcără, ȝ. 3.20—3.50; Orz, ȝ. 3.30—4.00; Ovâș, ȝ. 2.30—2.40.

(Recolta României). Din Bucuresci se scrie: Timpul frumos de care ne bucurăm de ȝece țile dă frumoase speranțe agricultorilor nostri Sêmănturile de toamnă sânt bune, cele de primăvară foarte bune.

ȝara cu totul agricolă, România nuși poate întemeia speranțele ei decât în grâne. Ba adesea poate că e silită să vadă cu ochi buni rêuul altuia, adevăat să se bucure când recolta ar fi rea în alte țeri. E un rêu, dar așa este.

(Recolta rea în Francia). Diarul parisian „Petit Journal“ află, că în genere recolta viitoare din Francia va fi rea. Necontenitele ploii au stricat partea cea mai mare a sêmănturilor. În sudul republicei grânele stau rêu. În Herault, în Gerd, în Bouches din Rhone agricultorii emit păreri rele despre viitoarea recoltă.

Estras din foaia oficială „Budapesti Kôzlöny.“

Licitățiuni: în 16 Iulie și 3 Septemvre imob. lui George Rofai în Ceocfalău

(trib. Oșorhei); în 4 Iulie imob. rămășului după Iohanna Alesius în Sighișoara (judec. cerc.): în 25 Iunie și 25 Iulie imob lui Mihail Roth în Sân-Georgiu (trib. Bistrița) în 1 Iulie imob. lui Ioan Pechi în Magyar-Frăata (trib. Cluj); în 2 Iulie și 1 August imob. lui Ludovic Csoma sen. în Bagy (trib. Odoerhei); în 12 Iunie imob. rămășului după Carol și Susana Müller în Oraștie (trib. Deva); în 9 Iulie imob. Măriuței Suciu în Copșamare (judec. cerc. Medias); în 30 Iunie și 30 Iulie imob. lui Teodor Oprea în Cluj-Mănăstur; în 1 Iulie și 1 August imob. dnei Clement Puschi în Cluj (trib. Cluj); în 5 Iulie și 11 August imob. lui Ioan Bursan în Brașov (trib.); în 18 Iulie și 5 Septemvre imob. lui Michail Ghico în Maia (trib. M. Oșorhei); în 18 Iunie și 18 Iulie imob. lui Iosif Gacsadi în Kiskerek (judec. cerc. Sêkelyhid); în 1 Iulie și 1 August imob. lui Nichita Terkeș și Contantin Morcov în Ciobăncuț (trib. Dej); în 18 Iunie și 18 Iulie imob. lui Nicolau Oltean în Icelandul-mic (judec. cerc. Medias?); în 24 Iunie și 24 Iulie imob. lui Toma Poca în Jina (trib. Sibiu).

Nr. 250—1879. 1—3

EDICT.

Fostul învățatoriu în Mehadia Iosif Velcota născut din comuna Șopotul-nou, comitatul Severinului de 11 ani și-a părășit cu necredință legiuita soție Varvara și trei fii ai lui fără ca să arete semne de viață și ubicăționea lui, se citează prin acest edict, până într'un an și o ȝi dela întâia publicare a acestuia, să se prezenteze înaintea forului matrimonial subsemnat în persoană sau plenipotențiatul sau căci la din contră procesul divorțial urdit de soția sa, se va pertracta și decide și în absența lui.

Mehadia în 20 Maiu 1879. Forul matrimonial gr. or. din Mehadia. Stefanovicium. m. p., adm. ppsc.

Nr. 86. 1—2

CONCURS.

Ne ivindu-se în urma concursului publicat în „T. R.“ Nr. 39, 40 și 41 pentru parochia Teleag nici un concurent, prin aceasta se prelungește termenul concursului până la 17 Iunie a. c. v.

Emolumentele sânt tot cele publicate în concursul prim.

Doritorii de a competi la această parochie sânt poștiți a asterne suplilele lor instruite în înțelesul statutului organic și a dispozițiunilor provisorice sinodale din 1873 la subsemnatul oficiu protopresbiteral în Paloș p. u. Cohalm.

Paloș, 15 Maiu 1879. În conțelegere cu comitetul parochial. Teofil Gheaja m. p., adm. ppsc.

Subscrișul primesce doi tineri, ca învățacei la cojoacărie.

N. Vestemean, cojocariu în Sibiu.

UMRATH & COMP. în PRAGA, fabrică de mașini agricole, se recomandă prin specialitățile lor renumite prin o executare foarte solidă, umblet ușor mare productivitate și treerat curat a...